

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.**

**A R R E S T**

**nr. 182.470 van 28 april 2008  
in de zaak A. 186.783/IX-5821.**

In zake : Janbart BRYSSINCKX,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat I. EXELMANS,  
kantoor houdende te DIEST,  
Schellekensberg 28

tegen :

de burgemeester van de stad ANTWERPEN.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Janbart BRYSSINCKX op 21 januari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 20 november 2007 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij hem de zware tuchtstraf van schorsing gedurende twee maanden wordt opgelegd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur H. COLIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 april 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. EXELMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BLYENBERGH die, loco advocaat P. VAN DER STRATEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. COLIN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

### **OVERWEEGT WAT VOLGT :**

#### De feiten

1.1. Verzoeker is hoofdinspecteur van politie bij de ééngemeente-politiezone Antwerpen.

1.2. Met een brief van 27 april 2006 deelt de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen aan de burgemeester van Antwerpen mee dat lastens verzoeker een opsporingsonderzoek lopende is. Op 21 juni 2006 wordt aan de burgemeester medegedeeld dat er onvoldoende bewijzen voorhanden zijn voor de tenlastelegging “misbruik van gezag en slagen”, maar dat wel vaststaat dat verzoeker niet heeft voldaan aan de ambtsplichten die zich opdringen naar aanleiding van een bestuurlijke aanhouding. Een kopie van het geseponeerde strafbundel wordt bijgevoegd.

1.3. Na afloop van een voorafgaand onderzoek stelt de korpschef van verzoeker, gewone tuchtoverheid, een inleidend verslag op waarin hij de hogere tuchtoverheid - de burgemeester - adieert omdat hij van mening is dat een zware tuchtstraf zich opdringt.

1.4. Op 20 december 2006 stelt de hogere tuchtoverheid een inleidend verslag op. De tuchtprocedure loopt uiteindelijk uit op het thans bestreden besluit. Blijkens de brief van 30 november 2007 van de burgemeester wordt deze tuchtstraf aangerekend op de voorlopige schorsing die verzoeker vanaf 11 januari 2007 heeft ondergaan en is hij uitgevoerd van 11 januari 2007 tot 11 maart 2007.

#### De voorwaarden voor de schorsing

2. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3. Wat de tweede voorwaarde betreft, voert verzoeker aan dat het bestreden besluit hem financieel en emotioneel treft. De bestreden beslissing en het tuchtonderzoek hebben hem psychisch zodanig doen lijden en persoonlijke en familiale problemen berokkend dat hij psychische hulp heeft moeten inroepen. Zolang de tuchtstraf op zijn strafblad vermeld blijft wordt zijn psychische toestand nadelig beïnvloed, zoals blijkt uit het psychologisch verslag dat hij overlegt. De schorsing van de bestreden beslissing kan hem soelaas brengen. Bovendien ondergaat hij door de vermelding van de tuchtstraf op zijn strafblad een carrière-nadeel omdat zijn zoektocht naar een andere job overschaduwd wordt door de tuchtstraf.

4. De verwerende partij antwoordt daar op dat het financieel nadeel hersteld kan worden na een vernietiging en dat een vernietiging het moreel nadeel goedmaakt. Zij stelt voorts, wat het moreel nadeel betreft, dat de weglating van de bestreden beslissing van het strafblad niet zal beletten dat het nadeel dat verzoeker wijt aan de tuchtprocedure, blijft bestaan en vraagt zich af waarom verzoeker bijna twee maanden heeft gewacht om de onderhavige vordering in te stellen. Verzoeker maakt ook niet geloofwaardig dat een schorsing de angst om nogmaals in een gelijkaardige situatie te verzeilen zal wegnemen, ook niet dat hij familiale problemen heeft of dat die problemen door een schorsing verholpen kunnen worden en hij licht ook het verlies van carrièremogelijkheden niet toe. In ieder geval zal het bestuur dat nadeel na een vernietiging moeten rechtzetten.

5. De bestreden beslissing is volledig uitgevoerd. Het nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is geleden en een schorsingsarrest, dat voor de toekomst geldt, kan daar geen verandering in brengen.

6. Het nadeel is toegespitst op de blijvende gevolgen die verzoeker thans nog ondergaat, met name zijn blijvende psychische problemen en de vermelding van de tuchtstraf op zijn blad van tuchtstraffen zodat zijn zoektocht naar ander werk en zijn carrièremogelijkheden binnen het korps gehypothekeerd worden.

7. De schorsing van de bestreden tuchtstraf is een voorlopige maatregel die de tuchtstraf zelf niet uit het rechtsverkeer wegneemt en het bestuur bijgevolg niet verplicht om het blad van tuchtstraffen dienovereenkomstig aan te passen. Het nadeel dat volgt uit die inschrijving wordt door een schorsingsarrest niet weggenomen. In ieder geval blijft te dien aanzien de vaststelling dat verzoeker niet aantoonde dat hij naar ander werk op zoek is en dat hij onvoldoende aanwijzingen geeft over de mogelijke aantasting van zijn carrièreverwachtingen in de periode die een vernietigingsarrest voorafgaat.

8. Verzoeker verwijst naar blijvende psychische problemen. Blijkens het verslag dat hij te dien aanzien neerlegt gaat het in wezen om de angst om nogmaals in een gelijkaardige situatie te belanden en om het gevoel onrechtvaardig behandeld te zijn. Laatstvermeld gegeven vloeit voort uit een subjectieve benadering van de zaak door verzoeker en kan daarom geen reden zijn om de bestreden beslissing te schorsen. Daargelaten de vaststelling dat hetzelfde geldt voor de verwijzing naar de vrees om opnieuw in dezelfde situatie te belanden, wordt te dien aanzien ook niet ingezien hoe een schorsing van de bestreden beslissing de angst van verzoeker zou kunnen verminderen, aangezien de schorsing het bestuur niet verbiedt om wederom tuchtrechtelijk op te treden wanneer het dat gepast acht.

9. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond. De vordering tot schorsing wordt om die reden verworpen.

## **OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
28 april 2008, door :

de HH.      A. VANDENDRIESSCHE,    staatsraad, wnd. kamervoorzitter,  
                 W. GEURTS,                        griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**